

บทสัมภาษณ์ก่อนเกษียณอายุราชการ

นางสาวอรจนา ศิริทรัพย์ยากกร ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางเขน

ประวัติการรับราชการ

ข้าพเจ้าได้เริ่มรับราชการเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒ ในตำแหน่งบุคลากร ๓ งานการเจ้าหน้าที่ สำนักงานเลขานุการ สำนักการระบายน้ำ เงินเดือน ๑,๙๘๕ บาท เปลี่ยนสายงานไปดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๖ หัวหน้าหมวด หมวดงานบริหารงานทั่วไป งานปกครอง สำนักงานเขตห้วยขวาง ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ๖ ฝ่ายทะเบียนปกครอง กองปกครองและทะเบียน สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ๖ หัวหน้างานงานปกครอง สำนักงานเขตห้วยขวาง ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ๗ หัวหน้าฝ่ายทะเบียน สำนักงานเขตสะพานสูง สำนักงานเขตบางเขน สำนักงานเขตคลองสามวา สำนักงานเขตดอนเมือง ตามลำดับ จนถึงปัจจุบัน ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางเขน สำนักงานเขตบางเขน รวมระยะเวลา ๓๖ ปี ๗ เดือน ๘ วัน เกษียณอายุราชการในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจที่ได้รับราชการ ได้ชื่อว่าเป็นข้าราชการ เพราะคำว่า “ข้าราชการ” หากแปลตามคำ คำว่า “ข้า” หมายถึง ผู้รับใช้ “ราชการ” หมายถึง งานของพระเจ้าแผ่นดิน เมื่อรวมกันแล้ว หมายถึง ผู้รับใช้งานของพระเจ้าแผ่นดิน จึงมีความรู้สึกเป็นเกียรติ และภาคภูมิใจ อย่างยิ่ง ซึ่งต้องปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ถูกต้องตามระเบียบกฎหมาย และช่วยเหลือประชาชนให้เต็มกำลัง เพราะถือว่าเราได้ทำงานแทนพระเจ้าแผ่นดิน ในการดูแลทุกข์สุขของประชาชน

หลักการครองตน ครองคน ครองงาน

แนวคิดและหลักการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ ได้ยึดถือปฏิบัติตามแนวพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่อง การทำงานร่วมกัน ดังนี้

กับเพื่อนร่วมงาน

ไม่ใช่คำว่า ทำงานร่วมกัน อยู่ร่วมกันไม่น้อยกว่าวันละ ๘ ชั่วโมง ทุกวัน
ไม่เพียงแต่พูดคุยเรื่องงาน หากแต่ต้องมีความรู้สึกที่ดีต่อกันด้วย
แม้จะมีความสัมพันธ์ที่ตึงเครียด สู้ปล่อยตัวให้สบาย สบาย ไม่ได้
พบกันถือว่ามิวสนาต่อกัน อยู่ร่วมกันก็ยิ่งควรจะ เข้าใจกัน
ให้อภัย และใส่ใจซึ่งกันและกัน

กับหัวหน้า

บางครั้งก็เอาใจเขามาใส่ใจเราบ้าง เขามักจะมาต่อว่ามากกว่าயอมรับ
สิ่งที่เขาให้ทำก็มักจะเหมือนกับว่า ไม่รู้จักจบสิ้น
หากลองกลับกัน ให้เราไปอยู่ในตำแหน่งที่เขายืนอยู่
เราคงจะเข้าใจเขาได้ง่ายหน่อย และให้อภัยเขาได้
กับหัวหน้า ไม่จำเป็นต้องเป็นคู่ปรับกัน
แต่จะต้องรู้จักที่จะแบ่งปัน เรียนรู้ และเติบโตไปด้วยกัน

กับลูกน้อง

เป็นเพราะรู้จักให้ ผลตอบแทนก็กลับมามาก
กับลูกน้อง ไม่ใช่เป็นความสัมพันธ์เฉพาะเบื้องบนกับเบื้องล่างเท่านั้น
ยังมีความสัมพันธ์ทางด้านหุ้นส่วนอยู่ด้วย
รู้จักเข้าใจและให้อภัยซึ่งกันและกัน หากรู้จักยอรับมากกว่าที่จะจับผิด
ให้รอยยิ้มมากกว่าสายตาดำหนิติเตียน
ผลตอบแทนที่ทั้งสองฝ่ายจะได้รับก็ยิ่งจะมากตามไปด้วย

กับเพื่อน

แค่คิดถึงกันบ้างก็ดีใจแล้ว

บทสรุป

ภูมิใจที่สุดว่าตลอดชีวิตราชการ เราได้ทำงานเต็มที่.....ทำเพื่อความถูกต้อง จริ่งใจ และมีเคยยอมให้อำนาจในระบบ และนอกระบบ มาสั่งหรือบังคับให้เราทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ต่อประชาชน ต่องาน ต่อหน่วยงาน ต่อเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นข้าราชการ ถึงแม้จะต้องแลกด้วยความไม่เจริญก้าวหน้า ในตำแหน่งหน้าที่การงานของตนเอง....ถึงวันนี้ยิ่งมั่นใจ และภูมิใจ ทำดี คือสิ่งที่อยู่กับเราตลอดไป ถึงบางครั้งจะทำให้จิตใจของเรา ท้อแท้ ห้วนไหว เหนื่อยล้า หรือไม่เคยออกดอก ออกผลให้เห็น หรือจับต้องได้...แต่มัน คือ ความสุขใจ ความภาคภูมิใจ ที่ได้บังคับบัญชาขอมรับ และกล่าวถึง ต่อๆกันมา

คนที่ยังอยู่ในราชการ ก็ขอให้สู้และมั่นใจในหนทางที่เราเลือกปฏิบัติ เป็นกำลังใจให้ข้าราชการดีๆทุกคน โปรดอย่าลืมว่าเราเป็นเพชรน้ำหนึ่งถึงแม้ในโคลนตรมก็ยังสว่างไสว ในตัวของมันเองอยู่เสมอ

(นางสาวรจนา ศิริทรัพย์ากร)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางเขน

๒๘ กันยายน ๒๕๕๘

งานราชการนั้น คืองานของแผ่นดิน มีผลเกี่ยวเนื่องถึง
ประโยชน์ของบ้านเมืองและประชาชนทุกคน. งานทุกอย่าง
จึงต้องมีผู้ปฏิบัติและมีผู้รับช่วง เพื่อให้งานดำเนินต่อเนื่องไป
ไม่ขาดสาย. ดังนั้น ผู้ปฏิบัติบริหารงานราชการทุกฝ่ายทุกระดับ
จึงไม่ควรยกเอาเรื่องใครเป็นผู้ทำมาก่อน หรือใครเป็นผู้รับช่วงงาน
ขึ้นเป็นข้อสำคัญนัก จะต้องถือประโยชน์ที่จะเกิดจากงาน
เป็นหลักใหญ่ แล้วร่วมกันคิดร่วมกันทำ ด้วยความอดุสาหะเสียสละ
และด้วยความสุจริตจริงใจ. งานทุกอย่างจึงจะดำเนินไปได้
อย่างราบรื่น ไม่ติดขัด และสำเร็จผลเป็นประโยชน์ได้แท้จริง
และยั่งยืนตลอดไป.

อาคารเฉลิมพระเกียรติ โรงพยาบาลศิริราช

วันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘